

Tfcherning: Dersom Forhandlingen mellem det ærede Medlem og mig ikke allerede var freddet saa langt frem, skulde jeg ganske vist ikke trænge mig ind mellem ham og den ærede Ordfører, men efter hvad jeg allerede har udtalt, troer jeg dog, det er nødvendigt endnu at tilføie nogle Ord. Det ligger jo i Sagens egen Natur, at enhver Post, der efter sin eiendommelige Bessaffenhed er en Bevillingspost, og hvorom der her Intet bliver sagt og Intet voteret, er billiget; Alt, hvad vi her ikke fremdrage til den ene eller til den anden Afgjørelse, er billiget. Der er jo en Mangfoldighed af Bevillingsposter, ja man kan sige den langt overveiende Deel af dem, som aldeles ikke komme frem her, og skulde nu Statsrevisoratet deraf, at vi ikke nødvendigviis ville bringe denne Gjenstand ind under Bevilling eller Nægtelse, udlede, at det ikke var forpligtet til at have alvorligt Indsende hermed og at gjøre opmærksom paa de Afvigelser herfra, som efter dets Formening skete, saa kunde Statsrevisoratet jo overføre det paa den hele øvrige Deel, som ikke her bliver Gjenstand for nogen som helst Votering. Statsrevisoratets Pligt til at undersøge alle Forhold og til at anvende al den Tid, det paa nogen Maade kan anvende paa med Flid at gennemgaae Sagen og give os alle Meddelelser, uanset om de give Anledning til Indstilling eller ikke, ligger i Statsrevisoratet som Institution; dette ligger ikke og behøver ikke at ligge i dets Instrux, ligesaa lidt som i, hvorledes vore enkelte Indstillinger falde ud, men i det Tillidsvotum, vi herfra give enhver Statsrevisor, naar vi udnævne ham dertil, ligger det, at han skal optræde som vort skarpe Øie, der seer igjennem, hvor vi ikke selv have kunnet see, og advarer os, hvor han troer, at en Administrationsfod er gaaet ind paa et urigtigt Gebeet. Det er Statsrevisoratets Natur, og vort Votum om det foreliggende Spørgsmaal kan hverken svække eller bringe til at stimulere Statsrevisoratets fornuftige Virksomhed i denne Retning.

Formanden: Da Ingen flere have begjært Ordet, ere Forhandlingerne sluttede. — Med Hensyn til de to Punkter under Kirke-

og Underviisningsministeriet, Antegningsposterne 16 og 18, om hvilke Ordføreren udtalte, at der formodentlig havde indsnegget sig Trykfeil i Indstillingerne, da skal jeg, hvad angaaer Post 18, hvor der ved en Trykfeil er kommet til at staae 68 Rd. 11 f. istedetfor 68 Rd. 31 f., ikke have nogen Betænkelighed ved at betragte de 11 f. som rettede til 31 f. Med Hensyn til Post 16 troer jeg derimod, at det efter de Øttringer, der ere fremkomne fra Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Oppermann), vil være nødvendigt at lade Ordet „indstilles“ blive staaende ved denne Behandling, og anmode den ærede Ordfører om at søge det rettet til 2den Behandling.

Oppermann: Maatte jeg blot bemærke, at det dog virkelig kun er en Feil, der er bleven overset ved Udsærdigelsen.

Formanden: Det er netop derfor, det ikke ligefrem kan rettes; thi det er jo altsaa ingen Trykfeil.

Man gif derefter til Afstemning.

Samtlige de af Statsrevisoratets Indstillinger, hvortil der ikke var stillet Øndringsforslag, vedtoges uden Afstemning i Genhold til det af Formanden tidligere Øttræde.

Udvalgets Indstillinger til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Statsrevisionens Antegninger vedkommende Kirke- og Underviisningsministeriet § 31.

1) Antegningspost 6): Istedetfor Indstillingen „760 Rd.“ sættes „400 Rd.“ vedtoges eenstemmig med 80 Stemmer.

2) Statsrevisionens Indstilling med den vedtagne Forandring, saalydende: „Det kan passere, at den besparede Gage, 400 Rd., er indflydt i Musæets Kassebeholdning.“ vedtoges eenstemmig med 79 Stemmer.